

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

TÓTH KRISZTIÁN BARNABÁS kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(48494/06. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2013. február 12.

Ezen határozat az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdésében foglalt körülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.

A Tóth Krisztián Barnabás kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott
ülésén, melynek tagjai voltak:

Guido Raimondi, *elnök*,
Danutė Jočienė,
Peer Lorenzen,
Sajó András,
İşıl Karakaş,
Nebojša Vučinić,
Helen Keller, *bírák*

és Stanley Naismith, a *Szekció hivatalvezetője*,

2013. január 22-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően
az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (48494/06. sz.), melyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Tóth Krisztián Barnabás („a kérelmező”) 2006. november 24-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Hegedűs I., Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) Képviselője, Tallódi Z. képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.

3. A kérelmező az Egyezmény 8. cikke alapján panaszolta, hogy nem volt lehetősége biológiai apaságának megállapíttatására.

4. 2010. december 7-én a kérelem közlésre került a Kormány felé. Arról is döntés született, hogy a kérelem elfogadhatóságáról és érdeméről a Bíróság egyidejűleg határoz (29. cikk 3. bekezdés).

A TÉNYEK

I. AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

5. A kérelmező 1974-ben született és Budapesten él.

6. 2004 januárjától a kérelmező élettársi kapcsolatban élt K.H.-val. 2004. április 5-én megállapítást nyert, hogy K.H. gyermeket vár. 2004. szeptember 1-jén együttélésük megszűnt.

7. 2004. november 26-án P. úr apasági nyilatkozatot tett a megszületendő gyermek tekintetében. Az anya hozzájárulását adta a nyilatkozathoz.

8. 2005. január 4-én K.H. leánygyermeknek adott életet.

9. 2005. január 13-án P. úr felesége örökbe fogadta a gyermeket. Az örökbefogadási nyilatkozatot a Gyomaendrődi Gyámhivatal jóváhagyta. Az anya hozzájárulását adta az örökbefogadáshoz.

10. Amikor a kérelmező erről értesült, 2005. január 20-án eseti gondnok kirendelését kérte a gyermek számára a Pest Megyei Közigazgatási Hivaltól abból a célból, hogy eljárást indíthasson apaságának megállapíttatása érdekében. Az ügy áttételre került a Gyomaendrődi Gyámhivatalhoz, amely megtagadta az eseti gondnok kirendelését, megállapítva, hogy a gyermek családi helyzete rendezett, s hogy az apaság kérdésének bíróság elé vitele nem szolgálja a gyermek érdekét. A kérelmezői fellebbezés sikertelen volt.

11. A kérelmező a határozatok bírósági felülvizsgálatát kérte.

12. 2005. szeptember 15-én a Békés Megyei Bíróság tárgyalást tartott, melyen meghallgatta a kérelmezőt személyes körülményeiről és arról, hogyan kíván gondoskodni a gyermekről.

Ugyanezen a napon a bíróság elutasította a keresetet. A bíróság megerősítette, hogy az apasági vélelem megdöntésére irányuló eljárás nem szolgálta a gyermek érdekét. A bíróság rámutatott arra, hogy a gyermek fogantatását követően – az anya hozzájárulásával – a kérelmezőnek magának is lehetősége volt apasági nyilatkozat megtételére. Időközben azonban az apaságot P. úr elismerte, és a gyermeket P. úr felesége örökbe fogadta. Ilyen módon a gyermek jogi helyzete rendezetté vált, s a gyámhatóság által beszerzett – környezettanulmányt és interjúkat is magukban foglaló – bizonyítékok tanúsága szerint a gyermek szerető családi légkörben élt; e környezetből való kiemelése pusztán azért, hogy a biológiai apaság orvosi vizsgálatokkal megállapításra kerüljön, nem szolgálta a gyermek érdekét. A bíróság hozzátette, hogy amennyiben az apasági vélelem megtámadása sikerrel járna, akkor az apai jogállás megüresedne, anyai hozzájárulás hiányában azonban a kérelmező apai elismerő nyilatkozata nem válna teljes hatályúvá. Ilyen körülmények között a gyermek elveszítené rendezett családjogi helyzetét.

A bíróság hangsúlyozta, hogy ha a gyámhatóság helyt adott volna a kérelmező kérelmének, akkor súlyos törvényt sértést követett volna el, mivel a sikeres megtámadás a gyermek rendezett családjogi státusztól, és azon szerető családi légkörtől való megfosztását jelentette volna, amely az örökbefogadással létrejött; holott a gyermek legfőbb érdeke a meglévő családi kapcsolatok fenntartása volt, amely hosszú távon képes biztosítani a gyermek harmonikus fizikai, értelmi és erkölcsi fejlődését.

13. 2006. május 17-én a Legfelsőbb Bíróság elutasította a kérelmező felülvizsgálati kérelmét.

A Legfelsőbb Bíróság osztotta a közigazgatási hatóságok azon álláspontját, hogy az apaság megkérdőjelezése nem szolgálja a gyermek mindenképp felett álló érdekét. A Legfelsőbb Bíróság elismerte annak

fontosságát a gyermek számára, hogy megismerje biológiai apját, de úgy vélte, hogy a gyermek érdeke mindennél fontosabb, megállapítva, hogy a gyermek megfelelő eszközökkel rendelkező, szerető családban nevelkedik. A Legfelsőbb Bíróság megjegyezte, hogy amennyiben a gyermek a későbbiekben pert kíván indítani a biológiai apaság megállapíttatására, akkor ezt 14. életévének betöltése után megteheti.

II. RELEVÁNS HAZAI JOG

14. Az Alkotmány releváns időszakban hatályos szövege kimondta:

67. §

„(1) A Magyar Köztársaságban minden gyermeknek joga van a családjá, az állam és a társadalom részéről arra a védelemre és gondoskodásra, amely a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges.”

15. A házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény (Csjt.) kimondja:

1. §

„(2) E törvény alkalmazása során mindenkor a kiskorú gyermek érdekében figyelemmel, jogait biztosítva kell eljárni.”

37. §

„(2) Az a férfi, akitől a gyermek származik, a fogamzási idő kezdetétől fogva a gyermeket teljes hatályú nyilatkozattal a magáénak ismerheti el, ha

a) a törvény értelmében nem kell más férfit a gyermek apjának tekinteni és

b) a gyermek legalább tizenhat évvel fiatalabb, mint a tizenhatodik életévét betöltött nyilatkozó.”

44. §¹

„(1) Az apaságnak és az anyaságnak, továbbá az utólagos házasságkötés hatályának bírósági megállapítását keresettel lehet kérni, s keresettel lehet megtámadni az apaság vélelmét is. A pert a jogosultnak személyesen kell megindítania.

...

(4) Az apaság vélelmének megdöntése iránti per megindítása előtt a gyámhatóságnak cselekvőképtelen kiskorú esetében - elháríthatatlan akadályt kivéve - az anyát és a vélelmezett apát meg kell hallgatnia. A gyámhatóság a perindításhoz csak akkor járulhat hozzá, ha a származás kiderítése és a családi jogállás rendezése a kiskorú érdekében áll. Ha az anya és a vélelmezett apa között a gyermek elhelyezése vitás, a gyámhatóság a hozzájárulást csak kivételesen indokolt esetben adhatja meg.”

16. 149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet a gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról kimondja:

---

¹ 1992. évi XVI. törvény 2. § által megállapított szöveg.

64. §

„(1) A családi jogállás rendezése iránti per megindításához a gyámhivatal a gyermek törvényes képviselőjének ellátására eseti gondnokot rendel ki. Az eseti gondnok kirendelését a szülő, a gyám és a 14. életévét betöltött gyermek kérheti, de a kirendelésről a gyámhivatal hivatalból is dönthet....

(4) A gyámhivatal annak eldöntésénél, hogy a családi jogállás megállapítására irányuló per megindításához a hozzájárulást megadja-e, azt vizsgálja, hogy a származás kiderítése és a családi jogállás rendezése a gyermek vagy gondnokság alatt álló személy érdekében áll-e.”

17. Az Alkotmánybíróság 57/1991. (XI. 8.) AB számú határozata az alábbi szövegrészeket tartalmazza:

„3. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az Alkotmány 67. § (1) bekezdésének rendelkezését nem lehet úgy értelmezni, hogy az tartalmazza a gyermeknek a családi álláshoz, a vérségi családba tartozáshoz való jogát is. Az idézett alkotmányi szabályból csak a tényleges családi gondoskodáshoz való jogosultság következik. Ez pedig nemcsak a vérségi, hanem az ún. szociológiai családba tartozást és e család részéről való gondoskodást és védelmet is magában foglalja.

Rámutat az Alkotmánybíróság ugyanakkor arra, hogy a vérségi származás kiderítése, illetőleg az arra vonatkozó törvényi vélelem vitatása, kétségbevonása, mindenkinek a legszemélyesebb joga, amely az Alkotmány 54. § (1) bekezdésében írt „általános személyiségi jog” körébe tartozik. [...]

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az „általános személyiségi jog” részét képezi az önazonossághoz és önrendelkezéshez való jog is. Az önazonossághoz és önrendelkezéshez való jog pedig azt is magában foglalja, hogy mindenkinek a legszemélyesebb joga vérségi származását kideríteni, vérségi jogállását kétségbevonni vagy felkutatni [...] Ennek a jognak az elvonása a mások által lefolytatott korábbi perléssel [...] a gyermek identitásához való jogát sérti [...] Az Alkotmánybíróság ezért megállapította, hogy a gyermek vérségi származása kiderítéséhez való jogának a törvényes képviselő korlátlan perindítási jogosultsága útján történő végérvényes elvonása alkotmányellenes.”

18. Az Alkotmánybíróság 982/B/1998. AB számú határozata az alábbi szövegrészeket tartalmazza:

„... Az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata szerint az Alkotmány 67. § (1) bekezdésének nem lehet olyan értelmet tulajdonítani, hogy a gyermek családban való felnővekedésére, illetőleg a család által nyújtott gondoskodásra vonatkozó igénye kizárólag a vérségi családban valósulhat meg ...

Az alkotmányos gyermekvédelem családi védelmi eleme tehát egyaránt megvalósulhat a vérségi és a nem vérségi, azaz „csak” szociológiai és jogi értelemben vett családon belül, ennek megfelelően az utóbbi esetben olyan családban is, ahol az apai státusz anélkül alapul az apaság valamely Csjt.-beli vélelmén, hogy az egyúttal egybeesne az objektív biológiai igazsággal. A családfogalom gyermekvédelem szempontjából történő ilyen tág értelmezése azért is indokolt, mert a gyermek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődését gyakran éppen a fennálló szociológiai és jogi értelemben vett családi háttér megbolygatása, nyilvános megkérdőjelezése befolyásolhatná hátrányosan. ...

... a vérségi származás kiderítésére vonatkozó jog a fentebb kifejtettektől függetlenül alkotmányos védelemben részesül. ...”

III. RELEVÁNS ÖSSZEHASONLÍTÓ JOG

19. A vélt apák egyes jogaival kapcsolatos, az Európa Tanács tagállamaiban hatályos – összehasonlító – jogi szabályozás egyes elemeit illetően ld. *Kautzor v. Germany*, no. 23338/09, §§ 37 -39, 22 March 2012.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 8. CIKKÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

20. A kérelmező azt panaszolta, hogy apasági igényének hatóságok általi elutasítása az Egyezmény 8. cikkében számára biztosított családi élet/magánélet tiszteletben tartásához fűződő jog megsértését jelentette. A panaszok részletezése nélkül az Egyezmény 6., 13. és 14. cikkeire is hivatkozott.

A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmet csak az Egyezmény 8. cikke alapján kell vizsgálni, amely kimondja:

“1. Mindenkinek joga van arra, hogy magán- és családi életét, lakását és levelezését tiszteletben tartsák.

2. E jog gyakorlásába hatóság csak törvényben meghatározott, olyan esetekben avatkozhat be, amikor az egy demokratikus társadalomban a nemzetbiztonság, a közbiztonság vagy az ország gazdasági jóléte érdekében, zavargás vagy bűncselekmény megelőzése, a közegészség vagy az erkölcsök védelme, avagy mások jogainak és szabadságainak védelme érdekében szükséges.”

21. A Kormány vitatta a panaszt.

A. Elfogadhatóság

22. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikkének 3. (a) bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

1. A felek érvei

(a) A Kormány

23. A Kormány annak kifejtésével kezdte, hogy nem történt beavatkozás a kérelmező számára a 8. cikk 1. bekezdése alapján biztosított, a családi élet

tiszteletben tartásához fűződő jogba, mivel nem állt fenn „családi élet” a kérelmező és a szóban forgó leánygyermek között, különösen mivel a kérelmező biológiai apasága a gyermek vonatkozásában nem állt vitán felül. Igaz, hogy a gyermek megszületését követően a kérelmező bizonyíthatóan érdeklődést tanúsított a gyermek iránt, a születés előtt azonban nem mutatott kellő elkötelezettséget, különösen mivel nem tett apasági elismerő nyilatkozatot a fogantatást követően.

Azt a kérdést, hogy a kérelmező nem állapíttathatta meg biológiai apaságát a gyermek vonatkozásában, a kérelmező magánéletébe, nem pedig családi életébe történt beavatkozásként kell vizsgálni.

24. A beavatkozás a 8. cikk 2. bekezdése alapján indokolt volt, mivel törvényben meghatározott volt, és mások – nevezetesen a gyermek – jogainak és szabadságainak védelme érdekében szükséges volt. A kérelmező állításával szemben a kérelmező magánélethez való joga nem az anya vagy az örökbefogadó szülők jogaival, hanem kizárólag az érintett gyermek legfőbb érdekével szembeállítva került mérlegelésre. A Kormány szerint a hatóságok tisztességesen mérlegelték a gyermek érdekeit, amely mérlegelés az adott ügyben érintett gyermek – kiemelt fontosságot élvező – legfőbb érdekének megfelelő, tisztességes kimenetelt eredményezett.

25. A Kormány továbbá előterjesztette: a hatóságok mérlegelési jogkörrel rendelkeztek annak megállapítása terén, hogy a kért eljárás megindítása összhangban áll-e a gyermek – aki tekintetében az apaság már elismerésre került – legfőbb érdekének biztosítását előíró követelménnyel, valamint hogy a gyermek és a feltételezett biológiai apa érdekei egyensúlyba lettek-e állítva. Amint az a hazai bíróságok határozatainak indoklásából kitűnik, a hazai hatóságok alaposan megvizsgálták, hogy az adott ügy körülményei között a kérelmező apaságának megvizsgálása sértené-e a gyermek érdekeit – és e vizsgálatra tisztességtelen vagy önkényes elemektől mentes eljárásban került sor.

A döntéshozatali eljárás teljes egészében tisztességes volt. A kérelmező keresete végül azért került elutasításra, mert a kereseti kérelemben foglaltak megvizsgálása nem szolgálta volna a gyermek érdekét, amely érdek indokoltan esett nagyobb súllyal latba, mint a kérelmező ahhoz fűződő érdeke, hogy egy biológiai ténnyel kapcsolatosan döntéshez jusson.

A Legfelsőbb Bíróság – az Alkotmánybíróság megközelítésével összhangban (ld. fenti 17. bekezdés) – úgy vélte, hogy biológiai származásának kiderítése az adott időszakban nem szolgálta a gyermek legfőbb érdekét, és megjegyezte, hogy a döntés nem akadályozza a gyermeket abban, hogy a jövőben kiderítse biológiai apjának kilétét. A hatóságok úgy találták, hogy ezen érdeknél nagyobb súllyal esett latba a gyermek ahhoz fűződő érdeke, hogy a már meglévő jogi és szociológiai családjában nevelődjön fel, amely biztosítani képes fizikai, érzelmi és értelmi fejlődését. A hazai bíróságok – amelyek élvezték az összes érintett személlyel való személyes kapcsolat előnyét – a gyermek legfőbb

érdekének meghatározása során az Egyezmény által támasztott követelményekkel összhangban gyakorolták mérlegelési jogkörüket.

b. A kérelmező

26. A kérelmező általánosságban vitatta ezen érveket, hangsúlyozva, hogy a kért eljárás megindításának megtagadása a családi- és/vagy magánélet tiszteletben tartásához való jog megsértésének minősült. Különösen azt terjesztette elő, hogy a hazai hatóságok a kifogásolt határozatokkal figyelmen kívül hagyták az apaság természeti és biológiai tényét. A kérelmező azt állította, hogy a hatóságok nem alakítottak ki megfelelő egyensúlyt saját, apaként fennálló érdekei, valamint a gyermek érdekei között. A kérelmező mindenesetre vitatta a hazai bíróságok azon álláspontját, hogy a gyermek érdekét legjobban az szolgálja, ha az örökbefogadó családnál marad. Továbbá, véleménye szerint nem róható a terhére, hogy nem alakított ki családi kapcsolatot a gyermekkel, mivel örökbe adásáig nem is tudott a gyermek megszületéséről. Azt is előterjesztette, hogy nem állt rendelkezésére közvetlenül hozzáférhető eljárás apaságának megállapíttatására, és hogy a helyette eljáró hatóságok nem vették kellően figyelembe a gyermek felnevelésére való képességét és készségét.

2. A Bíróság értékelése

a. A 8. cikk alkalmazhatósága

27. A Bíróság emlékeztet arra, hogy a természetes szülő és a gyermek közötti biológiai rokonság önmagában, a szoros személyi kapcsolatot fennállását jelző további jogi vagy ténybeli elemek hiányában nem elegendő a 8. cikk alapján biztosított védelem felhívására. Kivételesen azonban a kialakítani kívánt családi élet is a 8. cikk hatálya alá eshet, nevezetesen olyan esetekben, amikor az a tény, hogy a családi élet még nem került kialakításra, nem róható a kérelmező terhére. Különösen, ha a körülmények indokolják, akkor a *családi élet*nek ki kell terjednie azon potenciális kapcsolatra is, ami a házasságon kívül született gyermek és a természetes apa között kifejlődhet. Azok a faktorok, amelyek a szoros személyes kapcsolat valós, gyakorlati fennállásának megállapítása szempontjából ilyen esetekben relevánsak, magukban foglalják a természetes szülők közötti kapcsolat jellegét, valamint az apa gyermek iránti, illetve gyermekkel szembeni, a születést megelőző és azt követő, bizonyítható érdeklődését és elkötelezettségét (ld. *Anayo v. Germany*, no. 20578/07, §§ 56-57, 21 December 2010).

28. A jelen ügyben a Bíróság megállapítja, hogy a kérelmező és a gyermek anyjának együttélése a gyermek születése előtt megszűnt. A

szülést követően az anya – a kérelmező beleegyezésének vagy véleményének kikérése nélkül – úgy döntött, hogy örökbe adja a gyermeket. A Bíróság számára ezek az elemek azt jelzik, hogy az anya nem tekintette a kérelmezőt a gyermek apjának, és nem szándékozott a kérelmezőt is magában foglaló családi életet kialakítani. Igaz, hogy miután az örökbefogadásról értesült, a kérelmező megkísérelte apaságának megállapíttatását. A Bíróság azonban úgy véli, hogy ez a tény önmagában nem képes ellensúlyozni a kérelmező és a gyermek közötti érzelmi kapcsolat – az adott körülmények között elkerülhetetlennek tűnő – hiányát.

A Bíróság úgy találja, hogy az ügy körülményei között a kérelmező gyermekkel való kapcsolatának jogi és ténybeli alapja nem elegendő ahhoz, hogy az állított kapcsolat az Egyezmény 8. cikkének 1. bekezdése szerinti értelemben vett családi élet hatálya alá vonódjék (ld. *Nylund v. Finland* (dec.), no. 27110/95, ECHR 1999–VI; a hasonlóságok és különbségek összevetésére ld. *Rózański v. Poland* (dec.) no. 55339/00, 10 March 2005).

A 8. cikk azonban nemcsak a „családi életet”, hanem a „magánéletet” is védelemben részesíti (ld. többek között *Rasmussen v. Denmark*, 28 November 1984, § 33, Series A no. 87). A Bíróság számos alkalommal megállapította, hogy az apaság megállapításával vagy megtámadásával kapcsolatos eljárás az érintett férfi 8. cikk szerinti értelemben vett magánéletét érinti, amely az egyén személyes identitásának fontos aspektusait foglalja magában (ld. fent hivatkozott – és további hivatkozásokat tartalmazó – *Kautzor*, § 63).

b. Történt-e beavatkozás

29. A Bíróság megjegyzi: a felek nem vitatták, hogy beavatkozás történt a kérelmező magánéletébe, s a Bíróság nem lát okot arra, hogy eltérően vélekedjen.

c. Igazolt volt-e a beavatkozás

30. A Bíróság megismétli, hogy az ilyen beavatkozás a 8. cikk 1. bekezdésének megsértését jelenti, kivéve, ha a beavatkozás „törvényben meghatározott”, a 8. cikk 2. bekezdésében foglalt törvényes célt szolgál, és egy demokratikus társadalomban szükségesnek tekinthető.

31. A Bíróság megjegyzi: a kérelmező nem vitatta, hogy a beavatkozás törvényben meghatározott volt, s a Bíróság nem lát okot arra, hogy eltérően vélekedjék. A Bíróság továbbá utal a Kormány beadványára, amely szerint a beavatkozás mások jogai és szabadságai védelmének törvényes célját szolgálta. A Bíróság osztja ezt a véleményt, amit egyébként a kérelmező sem vitatott.

Arról kell még megbizonyosodni, hogy a beavatkozás egy demokratikus társadalomban szükséges volt-e.

32. Annak eldöntéséhez, hogy a beavatkozás „egy demokratikus társadalomban szükséges” volt-e, a Bíróságnak azt kell megvizsgálnia, hogy – az ügy egészének fényében – a beavatkozás igazolására felhozott indokok relevánsak és elégségesek voltak-e a 8. cikk 2. bekezdésének céljaira. A Bíróság csak akkor tudja kielégítően megítélni, hogy ezen indokok „megfelelőek” voltak-e, ha egyidejűleg arról is megbizonyosodik, hogy a döntéshozatali eljárás egészében tisztességes volt, és a 8. cikkben védett érdekek vonatkozásában a szükséges védelemben részesítette a kérelmezőt (ld. többek között a fent hivatkozott *Kautzor*, §§ 80-81). Annak megfontolása, hogy mi szolgálja az érintett gyermek legfőbb érdekét, minden ilyen típusú ügyben elsődleges fontosságú; a gyermek legfőbb érdeke – annak természetétől és súlyától függően – felülírhatja a szülők érdekeit (ld. *Görgülü v. Germany*, no. 74969/01, § 43, 26 February 2004).

A nemzeti hatóságok élvezik annak előnyét, hogy az összes érintett személlyel közvetlen kapcsolatban állnak. A Bíróságnak ezért nem az a feladata, hogy a hazai hatóságok jogköreinek gyakorlása tekintetében ezen hatóságok helyébe lépjen, hanem az, hogy az Egyezmény fényében felülvizsgálja a hatóságok által mérlegelési jogkörük gyakorlásával meghozott határozatokat (ld. többek között *Ahrens v. Germany*, no. 45071/09, § 64, 22 March 2012).

33. A jelen ügyben a Bíróság észrevételezi: az apasági kereset engedélyezését illetően a hazai hatóságok abból a célból rendelkeztek mérlegelési jogkörrel, hogy biztosítsák a gyermek legfőbb érdekét, és hogy egyensúlyba állítsák a gyermek, valamint a feltételezett biológiai apa érdekeit. A Bíróság emlékeztet arra, hogy korábban már megállapította: az e területen fennálló mérlegelési jogkör nem összeegyeztethetetlen a 8. cikkben biztosított garanciákkal (ld. fent hivatkozott *Różański* § 75). Ebben az összefüggésben a Bíróság hangsúlyozza: a jelen ügy különbözik a fent hivatkozott *Różański* ügytől annyiban, hogy ebben az ügyben a hazai hatóságok nem csupán azon tény alapján tagadták meg az apasági kereset Tóth úr általi megindítását, hogy P. úr már jogilag elismerte a gyermeket; a hatóságok gondosan mérlegelték a gyermek legfőbb érdekét is, és ebbe az eljárásba a kérelmezőt is bevonták.

34. A Békés Megyei Bíróság határozatából kitűnő azon elem figyelembe vétele mellett, hogy a Megyei Bíróság P. úr apaságát jogi tényként kezelte (ld. fenti 12. bekezdés), a Bíróság utal a Megyei Bíróság releváns joggal kapcsolatos észrevételére, amely szerint amennyiben Tóth úr indítványa engedélyezésre kerül, és P. úr vonatkozásában az apasági vélelem megtámadása sikerrel jár, akkor az apai jogállás megüresedik abban az esetben, ha az anya nem adja hozzájárulását a kérelmező apakénti elismeréséhez. A Bíróság jelentőséget tulajdonít egy ilyen helyzet lehetséges következményeinek, amelyek tartósan megfoszthatták volna a gyermeket a rendezett családi jogállástól.

35. A Bíróság továbbá utal arra, hogy a Békés Megyei Bíróság – többek között – a Gyámhatóság által az örökbefogadó szülőknél végzett, a gyermek tényleges körülményeinek megállapítását célzó környezettanulmányra támaszkodott (a hasonlóságok és különbségek összevetésére ld. fent hivatkozott *Rózański*, § 77). A bíróság arra a következtetésre jutott (ld. fenti 12. bekezdés), hogy a gyermek érzelmi kapcsolatokat fejlesztett ki a családdal és integrálódott a családba, amely biztosította számára a szükséges gondoskodást és támogatást. A bíróság ezzel összefüggésben azt is észrevételezte, hogy a kérelmező apaságának megállapítása megfosztotta volna a gyermeket létező, szerető családjától és szociális környezetétől, ami olyan sérülést okozhatott volna a gyermekben, amit nem tudott volna ellensúlyozni a vélt apának egy biológiai tény megállapíttatásához fűződő érdeke.

36. Továbbá, a kérelmező eljárásbeli részvételével kapcsolatos követelményt illetően a Bíróság észrevételezi, hogy a Megyei Bíróság személyesen hallgatta meg a kérelmezőt abból a célból, hogy személyes körülményeit és a gyermek felnevelésével kapcsolatos elképzeléseit előadhassa, de az előadottak nem győzték meg a bíróságot. A kérelmező alkalmasságával kapcsolatos hatósági észlelésekkel összefüggésben a Bíróság utal a hatóságok azon megfontolására is, mely szerint feltételezett biológiai apaként a kérelmező maga is elismerhette volna a gyermeket – P. urat megelőzve, az anya hozzájárulásával; ezt azonban nem tette meg.

Ilyen körülmények között a Bíróság meggyőződött arról, hogy – a végül levont következtetés ellenére – a hazai hatóságok nem felületesen jártak el (a hasonlóságok és különbségek összevetésére ld. fent hivatkozott *Rózański*, §§ 77-79).

37. Következésképpen a Bíróság úgy véli, hogy a hazai hatóságok az ügyben érintett személyek érdekeivel kapcsolatosan alapos vizsgálatot folytattak le, különös súlyt tulajdonítva a gyermek érdekeinek, de nem hagyva figyelmen kívül a kérelmező érdekeit sem, s mindezt olyan eljárásban tették, ami kellő eljárásjogi garanciákat biztosított a kérelmező számára. Ezen észrevételekre figyelemmel a Bíróság úgy találja, hogy mérlegelési jogkörük gyakorlása során a hatóságok nem lépték túl az e területen számukra biztosított terjedelmet – amelyet a Bíróság a kapcsolattartás vagy az információs jogok terén rendelkezésre álló mérlegelési jogkör terjedelménél szélesebbként ismer el (ld. fent hivatkozott *Kautzor*, § 72).

A Bíróság ilyen módon meggyőződött arról, hogy a nemzeti hatóságok által a kérelmező jogaiba történt beavatkozás igazolására felhozott indokok relevánsak és elégségesek voltak. Ezért a Bíróság olyannak tekinti a panaszolt intézkedést, mint ami mások jogainak védelme érdekében nyomós társadalmi szükségletnek felelt meg.

38. A fenti megfontolások elegendőek a Bíróság számára azon következtetés levonására, hogy az Egyezmény 8. cikkét nem sértették meg.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatatlanná *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 8. cikkét nem sértették meg.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2013. február 12-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Stanley Naismith
hivatalvezető

Guido Raimondi
elnök